

Itsasoaren aurrean etzanik

Itsasoaren aurrean etzanik

Deitado frente ao mar

Egileak

Kontakizuna: **Marta Trigo Martinez**

Herrialdea: **Celanova, Galizia**

Hizkuntza: **Galegoa**

Ilustrazioak: **Olatz Alkorta Martin**

Deitado fronte ao mar

Lingoa proletaria do meu pobo
eu fáloa porque sí, porque me gusta,
porque me peta e quero e dame a gaña
porque me sai de dentro, alá do fondo
dunha tristura aceda que me abrangue
ao ver tantos patufos desleigados,
pequenos mequetrefes sin raíces
que ao pór a garabata xa nan saben
afirmarse no amor dos devanceiros,
falar a fala nai,
a fala dos abós que temos mortos,
e ser, co rostro erguido,
mariñeiros, labregos do lingoaxe,
remo i arado, proa e rella sempre.

Eu fáloa porque sí,
porque me gusta quero estar cos meus, coa xente miña,
perto dos homes bos que sofren longo
unha historia contada noutra lingoa.

Non falo pra os soberbios,
non falo pra os ruís e poderosos,
non falo pra os finchados,
non falo pra os valeiros,
non falo pra os estúpidos,
que falo pra os que agoantan rexamente
mentiras e inxusticias de cotío;
pra os que súan e choran
un pranto cotidián de volvoretas,
de lume e vento sobre os ollos núos.

Eu non podo arredar as miñas verbas
de tódolos que sofren neste mundo.
E ti vives no mundo, terra miña,
berce da miña estirpe,
Galicia, doce mágoa das Españas,
deitada rente ao mar, ise camiño...

Ene herriko hizkuntza proletarioan
berez mintzo naiz, nahi dudalako
gustuko, gogoko, begiko dudalako;
barren-barrenetik ateratzen zaidalako

itotzen nauen tristura baten hondotik
horrenbeste eskertzarreko babo ikustean,
sustrairik gabeko kakanarru txikiak
gorbata janzteagatik jada ez dakitenak
arbasoenganako maitasunean oinarritzen,

ama hizkuntza mintzatzen,
hilik dauden aiton-amonen hizkuntza,
ez eta aurpegi harroz
beti hizkuntzaren marinel, laborari
arraun eta golde, branka eta nabar izaten.

Berez mintzo naiz, gustatzen zaidalako
eta neurekin egon nahi dudalako, neure jendearekin,
beste hizkuntza batean kontaturiko historia
luzaroan sufritzen duten gizonen ondoan.

Ez natzaie mintzo harroputzei,
ez natzaie mintzo doilor eta boteretsuei
ez natzaie mintzo handinahiei,
ez natzaie mintzo ergelei,
ez natzaie mintzo hutsalei,

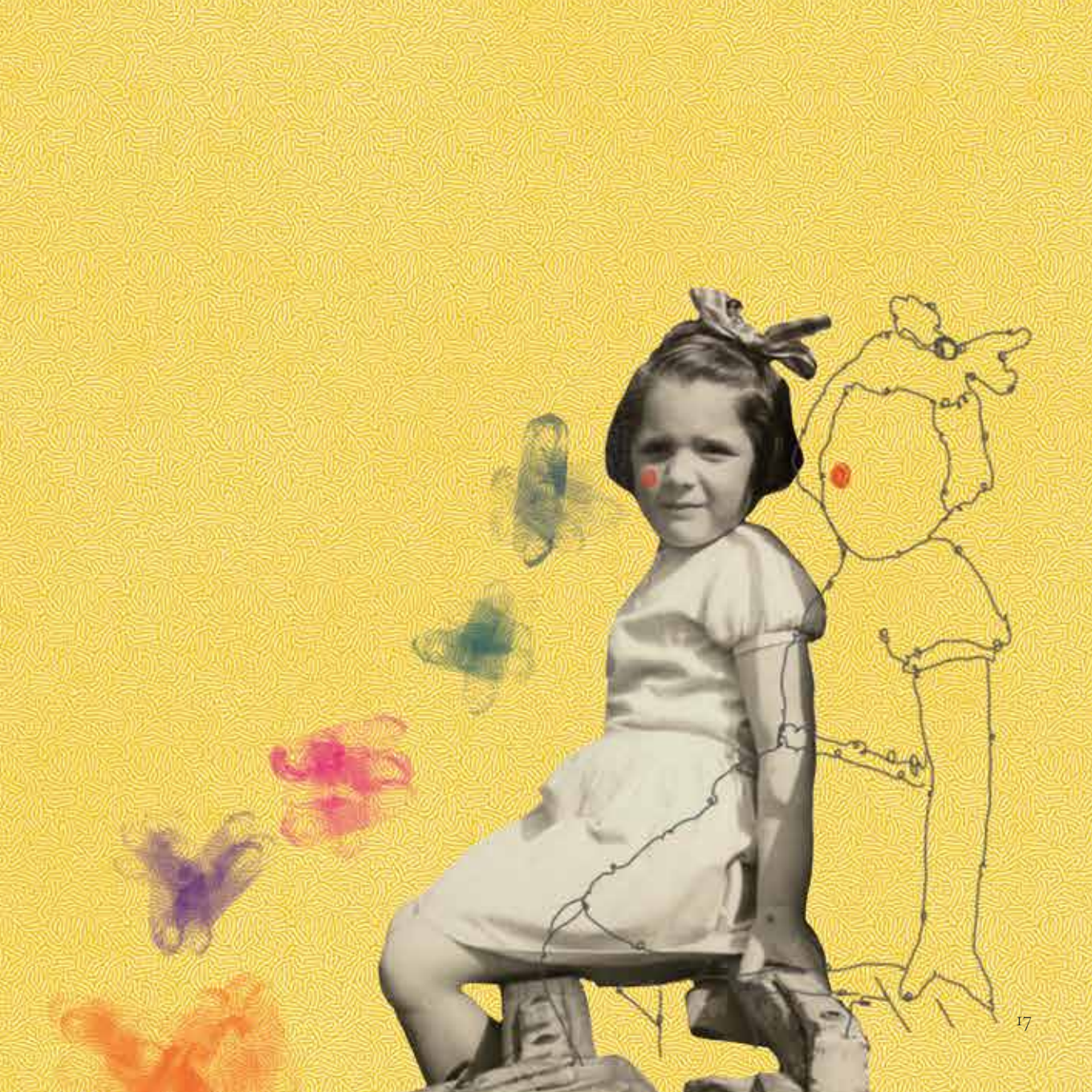

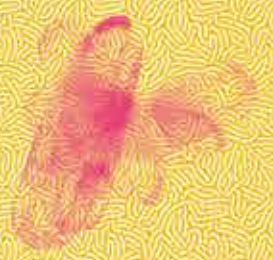
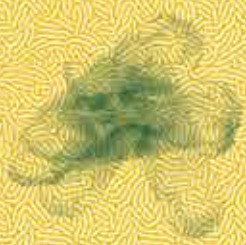

gezurrak eta injustiziak
etenik gabe jasaten dituztenei mintzo bainatzaie;
euren begi biluzietan
su eta haizezko tximeleten lantua
izerdi eta negarrez darienei.
Ezin ditut nire hitzak aldendu
mundu honetan sufritzen dauden guztiengandik.

Eta zu munduan bizi zara, lur neurea,
nire leinuaren sehaska,
Galizia, Espainietako oinaze eztea,
itsaso ertzean etzanik, bide horretan...

Aurkibidea

- 01- Paleshuki eta Paleviki
- 02- Taro Urashima
- 03- Ez dago etorkizunik eta ihes egiteko ordua da
- 04- Txakurra saltoka
- 05- Gabonetako gutuna
- 06- Coquenaren kondaira
- 07- Itsasoaren aurrean etzunik**
- 08- Auzo lapurraren istorioa
- 09- Otoitza aberriaren alde
- 10- Saci Perere

Lege Gordailua
D 01576-2021

Azpeitia
Denontzat

Kulturaz
Azpeitiko Kultur Kooperatiba

*Herria eta hizkuntza lotzen ditu poema honek elkartasun doinuz eta salaketa airez.
“Herria da gorputza, hizkuntza bihotza” Xalbadorri eta ikasiak genizkien hemen...
Hona orain antzeko kezken aldaera galego ederra, Celso Emilio Ferreireoren hitzetan.*

